

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/327/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119200551
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7119200551.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Jána Slobodníka, vo veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zast. JUDr. Pavlom Pospěchom, advokátom, Senec, Lichnerova 23, proti žalovanej H. F., X.. X.X.XXXX, F. - R., o zaplatenie 1 910,07 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 36Csp/8/2019-79 z 25.7.2019 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.
Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že I. žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1 268,01 eur a úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 268,01 eur od 18.6.2015 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a III. priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 32,76 %.

2.V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobca žalobou, podanou uňho 17.1.2019 domáhal a ako ju skutkovo a právne odôvodnil, že na preukázanie svojho nároku žalobca spolu so žalobou doručil žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/ zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu uzavretú medzi stranami sporu 9.1.2015, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500098837 z 9.1.2015, zmluvné dojednania zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu žalobcu, dôkaz o poskytnutí úveru žalobcom žalovanému, oznámenie o zosplatnení z 24.5.2015 adresované žalobcom žalovanej, dôkaz o doručovaní zosplatnenia; zo strany žalovanej neprevzaté; zásielka veriteľovi vrátená 2.6.2015, pokus o zmier zaslaný žalobcom žalovanej zo 17.6.2015. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila.

2.1.Súd vec právne posúdil citujúc znenie § 1 ods.1,2, § 2 písm. b), d), § 9 ods.1,2 písm. f), ods.9,10,11, § 11 ods.1 písm. b) z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 52 ods.1,2,3,4, § 53 ods.1,5,6,9,11, § 53b ods.1, § 54 ods.1,2 a uzavrel, že nespornou skutočnosťou medzi stranami sporu bolo, že medzi žalobcom a žalovanou bola 9.1.2015 uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 8500098837, na základe ktorej mal byť žalovanej poskytnutý úver vo výške 1 500 eur, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy upravenej z. č. 129/2010 Z.z., ktorý je lex specialis k všeobecnej právnej norme. Žalobca súdu ako dôkaz predložil zmluvu s názvom zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu z 9.1.2015, avšak z jej obsahu a ďalšieho listinného dôkazu - karty klienta vyplýva, že žalovanej bol poskytnutý klasický úver a to vo výške 1 350 eur 9.1.2015. Pojmovým znakom revolvingového úveru je totiž možnosť dlžníka čerpať úverové prostriedky do určitého úverového rámca (limitu), ktorý úver môže dlžník čerpať aj opakovane do predmetnej výšky za predpokladu, že splátkami úveru, ktoré realizuje, tento úverový limit každomesačne do jeho výšky

doplní. Z bodu 4 zmluvných dojednaní žalobcu zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu vyplýva, že revolving je automatické poskytnutie ďalšieho úveru (peňažných prostriedkov) dlžníkovi vo výške uvedenej v bode 6 žiadosti/ zmluvy a oznámenej dlžníkovi v oznámení veriteľa podľa čl. 2 ods.2.2. za podmienok uvedených v zmluve o revolvingovom úvere (4.1.). V bode 4.2. bolo stanovené, že ak dlžník uhradí predposlednú splátku a všetky jej predchádzajúce splátky podľa platného splátkového kalendára, bude mu za podmienky predchádzajúceho schválenia zo strany veriteľa úver automaticky navýšený vo forme revolvingu vo výške podľa ods.4.1. Platným splátkovým kalendárom sa pre účely tohto ustanovenia rozumie aktuálny splátkový kalendár vyjadrujúci splatnosť splátok poskytnutého úveru vrátane jeho prípadných zmien. Ak dôjde k poskytnutiu revolvingu, tak platným splátkovým kalendárom sa pre účely poskytnutia ďalšieho (teda po ňom nasledujúceho) revolvingu rozumie aktuálny splátkový kalendár vyjadrujúci splatnosť splátok naposledy poskytnutého revolvingu vrátane jeho prípadných zmien. Uhradenou splátkou sa rozumie pripísaná celá dohodnutá suma splátky na účet veriteľa. Podľa bodu 4.3. revolving bude poskytnutý bezhotovostným spôsobom a to bankovým prevodom na účet dlžníka v deň zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky podľa platného splátkového kalendára. Podľa bodu 4.5. úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude dlžník oboznámený a ktorý sa stáva platným a účinným dňom poskytnutia každého revolvingu. Z uvedeného teda vyplýva, že až po tom, čo zo strany žalovanej dôjde k splateniu predposlednej splátky a všetkých jej predchádzajúcich splátok, zo strany veriteľa jej bude úver automaticky navýšený do dohodnutého úverového limitu. Súd má za to, že dlžníkovi je poskytnutý najprv úver klasický a v prípade jeho riadneho splnenia, v určitej časti, mu potom bude poskytnutý revolving. V prejednávanom prípade bol žalovanej žalobcom poskytnutý klasický spotrebiteľský úver, ktorého rozsah bol v zmluve dohodnutý na sumu 1 500 eur a vyplatený bol vo výške 1 350 eur.

2.2.Preskúmaním náležitostí uzavretej zmluvy v zmysle z. č. 129/2010 Z. z., § 9 ods.2. zistil, že zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods.2 písm. f) citovaného zákona - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru; táto náležitosť je obsiahnutá iba v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré oznámenie však netvorí súčasť zmluvy, ide o jednostranný úkon veriteľa, a preto tak nie je splnená podmienka, že tento údaj má byť dohodnutý v zmluve o úvere. Už len uvedené postačuje na to, aby predmetný úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods.1 písm. b) citovaného zákona a v danom prípade tak žalobca môže od žalovanej požadovať iba sumu poskytnutých finančných prostriedkov. Z predloženej karty klienta vyplýva, že žalovaná čerpala finančné prostriedky vo výške 1 350 eur, na uvedenú sumu splatila čiastku 81,99 eur, rozdiel medzi týmito sumami je 1 268,01 eur činí dlh žalovanej voči žalobcovi, na ktorú sumu súd žalovanú aj zaviazal a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Súd zastáva názor, že nie je úlohou spotrebiteľa, aby si zákonom predpísanú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sám vyvodzoval, či vypočítaval z iných údajov obsiahnutých v zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach. Takýmto spôsobom sa určite nedosiahne účel zákonného ustanovenia povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorým je nepochybne ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany a snaha vytvorenia rovného postavenia medzi dodávateľom a spotrebiteľom tak, aby si spotrebiteľ mohol zodpovedne a kvalifikovane vybrať ponuky spotrebiteľských úverov. Uvedenému účelu jednoznačne zodpovedá len taký spôsob splnenia zákonnej povinnosti podľa § 4 ods.2 písm. f) citovaného zákona, keď dodávateľ v zmluve uvedie presný dátum konečnej splatnosti úveru. Keďže spotrebiteľská zmluva uzatvorená medzi stranami sporu takýto údaj neobsahuje, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

2.3.O úroku z omeškania rozhodol citujúc znenie § 517 ods.1 veta prvá, ods.2 OZ, § 3, § 3a ods.1,2,3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Žalobca si žalobou uplatnil zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,04% denne z dlžnej sumy a úroku z omeškania vo výške 0,55 % ročne z dlžnej sumy od 14.6.2015 do zaplatenia tak, že tento úrok a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1 500 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1 500 eur, len 5,05 % ročný úrok z omeškania z dlžnej sumy do zaplatenia. Z článku 8. bodu 8.1. Zmluvy vyplýva, že v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania, t.j. 14,6 % ročne. V bode 8.2. článku 8. Zmluvy je uvedené, že okrem zmluvnej pokuty podľa ods. 8.1.1 tejto Zmluvy je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi úrok u omeškania určený podľa § 517 ods.2 OZ vo výške stanovenej nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. k prvému dňu omeškania s úhradou peňažného záväzku. Výška úrokov z omeškania bude určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou podľa ods. 8.1. tejto Zmluvy nepresahovala maximálnu výšku podľa ods. 8.3. tejto Zmluvy. Podľa bodu 8.3. článku 8. Zmluvy zmluvná pokuta podľa ods. 8.1. tejto Zmluvy spolu s úrokom z omeškania

nesmú prevýšiť priemernú hodnotu RPMN naposledy zverejnenú podľa z. č. 129/2010 Z.z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.; za rozhodujúcu sa považuje RPMN pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Ak tieto sankcie za omeškание dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následne sankcie za omeškание dlžníka so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškания podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Znenie článku 8. bodu 8.3. Zmluvy korešponduje s § 3a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Súd zistil, že výška úrokov z omeškания platná k prvému dňu omeškания bola 5,05 % (0,05 % + 5 % podľa základnej úrokovej sadzby ECB) a platila od 9.12.2015 do 16.3.2016. Súčet sankcií za omeškание s planím dlhu je 19,65 % (14,6 % + 5,05 %) a teda prevyšuje trojnásobok ročnej sadzby úrokov z omeškания (15,15 %; 3 x 5,05 %) o 4,5 %.

2.4.O zmluvnej pokute rozhodol podľa § 544 ods.1,2, § 37 ods.1, § 39 OZ a vychádzajúc z vyššie uvedeného, mal zato, že zmluvná podmienka obsiahnutá v článku 8. Zmluvy (body 8.1.,8.2.,8.3.) je v rozpore so zákonom - § 3a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. podľa § 39 OZ. Lepšiu situáciu žalobcovi neprivedie ani to, že pre dodržanie zákonom stanovenej hornej hranice sankcií si nebude uplatňovať celý úrok z omeškания ale iba jeho časť. Takéto zvažovanie krokov veriteľa, ku ktorým má dôjsť, aby bola naplnená litera zákona je pre spotrebiteľa neprijateľné. Spotrebiteľ musí byť už v čase uzatvárania zmluvy oboznámený s presnou výškou zmluvnej pokuty a úrokov z omeškания, ktoré si v prípade nesplnenia svojich povinností bude môcť veriteľ od neho vymáhať. Povinnosť dojednať zmluvnú pokutu určením jej výšky alebo určením spôsobu jej určenia je zákonná požiadavka určená priamo v § 544 ods.2 OZ a vyššie uvedený spôsob určenia, resp. výpočtu zmluvnej pokuty v Zmluve tejto požiadavke nezodpovedá, pretože je neurčité a nejasné (§ 37 OZ). § 3a ods.3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. prichádza do úvahy len v prípade, ak je splnená podmienka uvedená v odseku 1, teda, ak súčet sankcií neprevyšuje priemernú hodnotu RPMN naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškания o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne neprevyšuje trojnásobok úrokov z omeškания podľa tohto nariadenia; tak len v tomto prípade platí, že ak podľa tohto pravidla určené sankcie dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie je možné uplatňovať len do výšky úrokov z omeškания podľa nariadenia. Zhrnúc vyššie uvedené dospel k záveru, že zmluvné dojednanie o výške zmluvnej pokuty (bod 8.1. Zmluvy) je neprijateľná zmluvná podmienka (§ 53 ods.1 OZ), ktorá je podľa § 53 ods.5, § 53b ods.1 OZ neplatná pre rozpor s § 3a ods.1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a žalobcovi nepriznal zmluvnú pokutu. Nakoľko je nepochybné, že žalovaná porušila svoju povinnosť uhradiť poskytnutý úver riadne a včas, dostala sa do omeškания a žalobcovi tak v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka vzniklo právo požadovať úroky z omeškания. Omeškание sa spája so splatnosťou dlhu. Žalobca si uplatnil úroky z omeškания vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy (istiny) od 14.6.2015. Žalobca listom z 24.6.2015 upozornil žalovanú na jej omeškание s úhradou splátok č. 2,3,4 v celkovej výške 245,97 eur a vyzval ju na ich zaplatenie do 15 dní od doručenia oznámenia pod následkom zosplatenia úveru. Oznámenie bolo žalovanej doručené 2.6.2015 a žalovaná mal možnosť do 17.6.2015 dlh vyrovnať. Márnym uplynutím tejto lehoty, t.j. od 18.6..2015 sa žalovaná dostala do omeškания so súdom priznanou sumou. Výšku úrokov z omeškания súd žalobcovi priznal v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami; základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškания s plnením peňažného dlhu bola vo výške 0,05 %; po zvýšení o päť percentuálnych bodov jej výška činí 5,05 % ročne.

2.5.Súd zamietol žalobu aj v časti zaplatenia sumy 107,67 eur, ktorú sumu si žalobca uplatňoval titulom nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky. K zamietnutiu žaloby v tejto časti došlo primárne s poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru; teda žalobca v tomto prípade nemá nárok ani na zaplatenie poplatku spojeného s mimosúdnym uplatnením pohľadávky. Je potrebné však aj uviesť, že žalobca na preukázanie tohto nároku - zaplatenie sumy 107,67 eur neunesol dôkazné bremeno, keď svoje tvrdenie o vzniknutom výdaji nepodložil žiadnym (listinným) dôkazom.

2.6.O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods.1, § 255 ods.1 CSP. V spore bol žalobca úspešný v rozsahu 66,38 %, jeho neúspech predstavuje 33,62 %. Žalobca má tak nárok na náhradu preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených trov konania v rozsahu 32,76%. O ich výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

3.Rozsudok napadol včas podaným odvolaním (č. I. 97 - 99) žalobca vo výroku II., ktorým žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

3.1.Súd vo svojom odôvodnení uvádza, že v Zmluve o revolvingovom úvere, absentujú viaceré náležitosti Zákona o spotrebiteľských úveroch, následkom ktorých je nutné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. a) Termín konečnej splatnosti - Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami

nachádzajúcimi sa nielen na listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu / zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13 neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RÚ (článok 7., ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní). Z článku 4. ods.4.5 zmluvných dojednaní vyplýva Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Z článku 9. ods.9.1 zmluvných dojednaní vyplýva Zmluva o RÚ je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto Zmluvou o RÚ. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Na podporu uvádzaného poukázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. 13Co/11/2014-166, ktorý ohľadne významu oznámenia veriteľa ako súčasť zmluvy súd uviedol V zmysle čl. 7 zmluvných dojednaní (čl. 138) predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. Tvrdí, že doba trvania zmluvy a tiež termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené a je splnená zákonná požiadavka. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam termín konečnej splatnosti vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi. Predmetné oznámenie zároveň obsahuje aj údaj o dátume splatnosti prvej splátky. Zákonný pojem „termín konečnej splatnosti“ nie je pritom požiadavkou na uvedenie presného dátumu, pretože v takom prípade by zákonodarca použil spojenie „dátum“ [tak ako napríklad uvádza pri náležitosti týkajúcej sa spotrebiteľa - „dátum narodenia“, alebo v § 10 ods.2 písm. b) „dátumy čerpania“, ods.2 písmeno c) „údaj o zostatku z predchádzajúceho výpisu a jeho dátume“, či ods.2 písm. d) uvedeného ustanovenia „dátume a výške splátok“]. Zo zákona je zrejmé, že pojem „termín“ a pojem „dátum“ nie sú používané ako synonymá v zákone, ale sa pre odlišné situácie, v ktorých sa má uviesť dátum a kedy termín. Podporne poukázal aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, kedy samotný súdny dvor uvádza, že ohľadne splatnosti splátok nie je potrebné, aby zmluva uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (výrok II. rozsudku v spomenutej veci). Logickým dôsledkom a prepojením tohto záveru s náležitosťou „termín konečnej splatnosti“ je to, že postačuje také uvedenie údajov, ktoré termín konečnej splatnosti umožňuje identifikovať na základe v zmluve uvedených údajov. Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500098837 obsahuje určenie „termínu konečnej splatnosti“ viacerými spôsobmi, a to: Určenie podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok; Spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods.4,5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Poukázal tiež na to, že záver súdu spájajúci bezúročnosť úveru s neuvedením termínu konečnej splatnosti odporuje tiež smernici 2008/48/ES. Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15 konštatoval, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods.2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Ani neuvedenie termínu konečnej splatnosti by nemohlo viesť k záveru o bezúročnosti úveru, pretože nie je v zmysle uvedené spôsobilé spochybníť možnosť, aby dlžník posúdil rozsah svojho záväzku v zmysle zmluvy. Závery označeného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ potvrdzuje aj zmena právnej úpravy v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorá bola Národnou radou SR schválená 12.10.2017. Zákonom, ktorý sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. a ďalšie právne predpisy (medzi nimi aj zákon č. 129/2010 Z.z.) bolo schválené o.i. aj to, že (bod 32) „V § 9 ods.2 písm. d) sa vypúšťajú slová „a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Dôvodom prijatia úpravy bolo zosúladenie z. č. 129/2010 Z.z. so smernicou 2008/48/ES. Z toho je zrejmé, že požiadavka na uvádzanie „termínu konečnej splatnosti“ je požiadavkou nad rámec smernice (čo je v zmysle rozsudku SD EÚ C-42/15, bod 58: Uvedené ustanovenie by sa však nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods.2 uvedenej smernice.) s jej uvádzaním či neuvádzaním ani nie je možné spájať následok v podobe bezúročnosti úveru.

3.2.Výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. § 9 ods.2 písm. k) z. č. 129/2010 Z.z. vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priradujú

k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. O takýto typ úveru a prípad v zmluvnom vzťahu medzi sporovými stranami nejde. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 22.2.2018 sp. značka 3Cdo/146/2017: Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie, toho aká je konkrétna vnútorná skladba, tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa z. č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ § 9 ods.2 písm. k) z. č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Od 1.mája 2018 sa legislatívne prenatnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze III. ÚS 341/07 uviedol: „Nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdu zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu.“ Ďalej poukázal na existujúce 4 základné výkladné metódy a citoval z rozhodnutia NS SR 6MCdo 22/2010. Jazykový doslovný výklad právnej normy by odporoval v prvom rade systematickému výkladu. Podstata systematického výkladu spočíva v tom, aký význam má obsah určitého ustanovenia či pri zohľadnení iných zákonných ustanovení (prípadne ustanovení iného zákona). V súvislostiach s výkladom § 9 ods.2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je prvým ustanovením, ktoré treba zohľadniť § 9 ods.5. Podľa jeho znenia spotrebiteľ má právo požadovať tzv. amortizačnú tabuľku obsahujúcu rozpis splátok, a členenie splátky. Ak by zmluva mala obsahovať rozpisanie splátky, potom nevidí žiadny zmysel práva spotrebiteľa požadovať amortizačnú tabuľku podľa § 9 ods.5 zákona. Veď dané údaje by už mal priamo v zmluve. To len potvrdzuje skutočnosť o tom, že záver založený na jazykovom výklade popiera význam § 9 ods.5. Uvádzanie náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. k) z. č. 129/2010 Z.z. platí pre všetky úvery bez ohľadu na to, či je splácanie anuitné (t.j. pomer časti určenej na istinu a časti na úroky sa v každej splátke mení, výška splátky ako celku zostáva zachovaný po celú dobu splácania) alebo lineárne (pomer časti určenej na istinu a časti na úroky sa v každej splátke nemení, výška splátky ako celku zostáva zachovaná po celú dobu splácania). Je však sotva predstaviteľné ako užitočné a v záujme spotrebiteľa by bolo, aby sa v zmluve pri úvere s tzv. anuitnou splátkou uvádzalo x počet splátok s rozdelením na časť istina a úrok, ak toto rozdelenie bude pre každú splátku iné. Čiže prakticky pri úvere s maximálne povolenou dobo splácania 8 rokov (96 splátok) by išlo o 192 číselných údajov, ktorých výpovedná hodnota pre spotrebiteľa by bola nulová. Alebo pri úvere, pri ktorom spotrebiteľ spláca v splátkach len úrok a istinu uhrádza napríklad ku konkrétnemu dátumu. Je pomerne ťažké zistiť, aký význam by malo uvádzanie rozpisu splátky pri takomto type úveru, ak je zo zmluvy jasné, že splátkou sa spláca len úrok (istina sa neamortizuje) a aká je výška splátky. Napriek tomu by pri jazykovom výklade právnej normy muselo byť uvádzané, že istina splátky je 0 eur. Uplatnenie jazykového výkladu právnej normy popiera aj povinnosť rešpektovať účinky újného práva. V kontexte napádaného rozhodnutia sa potom samotné konanie o predbežnej otázke pred Súdny dvorom EÚ vo veci C-42/15 a aj rozhodnutie javia ako zbytočné a bezvýznamné. Na strane druhej, rozhodnutia iných súdov SR súd používa v tejto veci bez opory v zákone na odôvodnenie svojho záveru. Tzv. rozčleňovanie splátky je teda výklad založený na nesprávnom výklade zákona. Znenie zákona č. 129/2010 Z.z. síce je nepresným prevzatím smernice 2008/48/ES, to však súd nezbavuje povinnosti pri výklade vnútroštátnej normy prihladať na základe nepriameho účinku také ustanovenia újného práva, ktoré sú do príslušnej vnútroštátnej normy prevzaté. Výsledok sledovaný smernicou je povinný pri rozhodovaní zabezpečiť aj súd členského štátu a citoval z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci Pfeiffer (C-397/01 až C-403/01) body 115 a 116.

3.2.Namietol rozhodnutie súdu aj v časti zamietajúcej uplatnený nárok na zmluvnú pokutu. Skutočnosť, že ustanovenie o zmluvnej pokute nie je individuálne dohodnuté nespôsobuje jeho neplatnosť. Jasne a nesporne to vyplýva z § 53 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka, Podľa uvedeného ustanovenia: Individuálne dohodnutá podmienka nikdy nie je neprijateľná podmienka. Individuálne nedohodnutá podmienka je neprijateľná len vtedy, ak spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a citoval z nálezu Ústavného súdu ČR vo veci III. ÚS 3725/13 z 10.4.2014 (tzv. kauza bankových poplatkov). Podľa zákona a aj súdnej praxe (napríklad rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-34/13 Kušionová vs. Smart Capital) za neprijateľnú podmienku nepovažuje ustanovenie, ktoré odráža obsah zákonného ustanovenia. Podľa Súdneho dvora EÚ článok 1 ods.2 smernice 93/13 sa má vykladať

v tom zmysle, že zmluvná podmienka obsiahnutá v zmluve, ktorú uzavrel predajca alebo dodávateľ so spotrebiteľom, je vylúčená z pôsobnosti tejto smernice len vtedy, ak uvedená zmluvná podmienka odráža obsah záväzného zákonného alebo regulačného ustanovenia, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu. Zmluvná pokuta dohodnutá v zmluve zodpovedá § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka jeho vykonávacieho predpisu (§3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.) a citoval z § 53b ods.1 O. z., §3a ods.1,2,3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Uvedené ustanovenie a obmedzenia zmluvnej pokuty boli dodržané. Súd rozhodnutie o zamietnutí nároku na zmluvnú pokutu odôvodnil skutočnosťami, ktoré sú všeobecné, neurčité a nepreskúmateľné a súčasne ktoré sú v rozpore § 53b ods.1 O. z. (ktoré samo o sebe je normou na ochranu spotrebiteľa, čiže postup podľa tohto ustanovenia nie je ani v rozpore s ochranou spotrebiteľa a ani porušením zákona, čo sú základné pojmové znaky akejkoľvek neprijateľnej podmienky). V nadväznosti na vyššie uvedené žalobca tvrdí, že závery súdu sú po právnej stránke nesprávne.

3.3.Odvolanie proti výroku o náhrade trov konania podáva žalobca z dôvodu, že ide o závislý výrok od rozhodnutia vo veci samej.

3.4.Záverečný návrh na rozhodnutie - v nadväznosti na uvedené podáva podľa § 365 ods.1 písm. d), f) a h) CSP odvolanie a navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie v napádanej časti, tak že žalobe žalobcu vyhovie a žalovaného zaviazne k povinnosti náhrady trov konania žalobcu v celom rozsahu.

4.Rozsudok, vo výroku I., nebol odvolaním napadnutý a tento výrok nadobudol právoplatnosť (§ 227 ods.1 CSP), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

5.Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal žalobca v zákonnej lehote, preskúmal rozsudok podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP ako aj konanie mu predchádzajúce bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

6.Žalobca podal odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. d), f) a h) CSP. Žiaden z uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

7.Odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcami uplatneného nároku, a odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci a odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

8.Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku (§ 387 ods.2) možno doplniť nasledovné:

8.1.Podľa § 43a ods.1 O. z. prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

8.2.Podľa § 43a ods.2 O. z. návrh pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený. Návrh, aj keď je neodvolateľný, môže navrhovateľ zrušiť, ak dôjde prejav o zrušení osobe, ktorej je určený, skôr alebo aspoň súčasne s návrhom.

8.3.Podľa § 43a ods.3 O. z. dokiaľ nebola zmluva uzavretá, môže byť návrh odvolaný, ak odvolanie dôjde osobe, ktorej je určený, skôr, než táto osoba odoslala prijatie návrhu.

9.Podľa § 44 ods.1 O. z. zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

9.1.Podľa § 44 ods.2 O. z. prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

10.Žalovaná v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500098867 uviedla požadovanú čiastku úveru, výšku, počet a termíny splátok, celkovú čiastku, ktorú musí zaplatiť, ročnú úrokovú sadzbu, predpokladanú RPMN, priemernú RPMN. Išlo teda nesporne o

návrh na uzatvorenie zmluvy v zmysle § 43a ods.1 O. z., ktorý bol následne oboma zmluvnými stranami podpísaný 9.1.2015 (č. I. 6).

10.1.Žalobca čiastočne potvrdil údaje o schválenom úvere v zmysle žiadosti žalovanej, pričom tieto sa zhodovali s údajmi vyplnenými stranami v zmluve. V akceptácii (oznámenie veriteľa o schválení úveru, č. I. 8) sa ale nachádzali aj údaje, ktoré neboli súčasťou žiadosti/zmluvy, konkrétne to boli splátky podľa Dohody 34,56 eur a uvedenie prvej splátky 10.2.2015 a poslednej splátky 1.7.2018. Toto oznámenie veriteľa o schválení úveru predstavuje samostatný návrh zmluvy zo strany veriteľa, ktorý ale nebol podpísaný dlžníkom a nedošlo nim k uzatvoreniu zmluvy, prípadne dodatku k Zmluve o revolvingovom úvere č 8500098837.

10.2.Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500098837 bola podpísaná oboma stranami, takže možno uzavrieť, že ňou došlo k uzatvoreniu spotrebiteľskej zmluvy.

11.Podľa § 9 ods.2 písm. f) z. č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

11.1.Podľa § 9 ods.2 písm. k) z. č.129/2010 Z. z. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

12.Podľa § 11 ods.1 písm. b) z. č.129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

13.Súd správne vyhodnotil, že zmluva nespĺňa zákonom požadované náležitosti podľa § 9 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to najmä, čo sa do podmienky vyplývajúcej z písm. f), s ohľadom uvedenia doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a podľa názoru odvolacieho súdu aj písm. k).

13.1.Zmluva obsahuje len číselný údaj o počte splátok 42 mesiacov, čo je veľmi všeobecné a keďže neobsahuje ani údaj o splatnosti prvej splátky, logicky sa nedá určiť ani deň poslednej splátky a teda ani dobu trvania zmluvy.

13.2.Žalobca v odvolaní vykonal rozsiahly výklad citovaných ustanovení a poukázal aj na príslušnú judikatúru (uznesenia Najvyššieho súdu SR z 22.2.2018 sp. značka 3Cdo/146/2017) ale s prihliadnutím na neurčitosť zmluvy zistenú v prejednávanom spore, odvolací súd sa od týchto rozhodnutí neodchyľuje.

13.3.Súd na základe správnych skutkových zistení vykonal správne právne závery.

14.Námietka žalobcu týkajúca sa zmluvnej pokuty je taktiež nedôvodná. Súd zamietol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty nie z dôvodu, že nebola dojednaná individuálne, ale preto, že znenie zmluvnej pokuty, uverejnené v čl. 8 bodoch 8.1-8.3 je v rozpore so zákonom § 3a nariadenia vlády SR 87/1995 Z. z. a podľa § 53 ods.5, § 53b ods.1 OZ a je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

14.1.Súd správne vyhodnotil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty a odvolací súd sa s týmto záverom plne stotožňuje.

14.2.Vo vzťahu k povahe zmluvnej pokuty vymedzenej predmetom konania treba uviesť, že zákon nevylučuje možnosť dojednania zmluvnej pokuty za omeškanie s platením peňažného záväzku. Dojednanie výšky zmluvnej pokuty, či spôsobu jej určenia je vecou dohody účastníkov zmluvy. Je preto možné dojednanie zmluvnej pokuty percentuálnou sumou za každý deň či mesiac, rok omeškania - (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 26. mája 1999 sp. zn. 29 Cdo 969/1999, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. M Obdo V 4/2003, Zo súdnej praxe č. 2/2004). Výška zmluvnej pokuty môže byť závislá od doby, počas ktorej dlžník svoj záväzok porušuje (Rc 6/2000). Ale aj pri dojednaní, podľa ktorého sa zmluvná pokuta určuje výpočtom podľa nejakého vzorca toto musí byť jasné a prehľadné, aby aj priemerný spotrebiteľ mohol a vedel kedykoľvek výšku pokuty vypočítať. Spôsob výpočtu zmluvnej pokuty uvedený v čl. 8 bodoch 8.1-8.3 je komplikovaný, neprehľadný, pre priemerného spotrebiteľa absolútne nepochopiteľný, poškodzuje spotrebiteľa, a podľa odvolacieho súdu nejasný, a aj z tohto dôvodu je neplatný.

15.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

16.Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17.Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17.1.Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18.Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto právo na náhradu trov konania vzniklo žalovanej. Žalovanej žiadne trovy v tomto konaní nevznikli, preto jej náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná.

19.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).